

Születésnap

Fekszik kiterítve, anyaszült meztelen és eszméletlen. Óvatosan perog, szívárog benne az élet, a keze ujjából indul, és szívében végzi. Nyilak. Tűk. Ébredszik, egyelőre dereng csak, hirtelen egy fénycsík belevilágít a szemébe, örömfoltokat hoz. Végre, kicsit vizes lett tőle a háta. Azért még nem egészen, mintha előlről kezdődne. Újra marja a szemét az álom, foltok keletkeznek körülötte, beleszédül, és a szúrós karikák kaparós fejfájást okoznak. Villámok, szikra, az újabb alvás kezdete. Rémek. Látja, pontosabban épphogy érzékeli, ahogy a Doktor ránéz a vérnyomásmérőre, bólogat, odaság valamit a nővérnek, biztosan hatalmas titkot oszthat meg vele, ami csakis őt érinti, róla szól a sunyi módszer, pont ő nem tudhatja meg a receptjét. Elengedi a kezét és magára hagyja. Mostantól egyedül lebeg. Az ajtóból a szűk hang odabiggyeszti: jól szorítsa, hogy bent maradjanak, becézze őket, akkor megszületnek. Ugrás szakadékba.

Csepeg az infúzió, egészen halkán, csak akkor lehet észrevenni, mikor üres lesz a nejlonzsák a bal váll felett, cuppan egyet. Jön a nővér, pillanat alatt át-

cseréli, be van gipszelve a keze, kacag, ez nem altató, ne féljen, fehérje, hogy összemenjenek a petefészkek. Vizesek. Tényleg két lila gömb a hasa, ha odanyúl. Megnőttek, felfújták őket, pedig mikor befeküdt, még kicsi pöttyök voltak. Majdnem hányt is. Időközben beérett. Kér egy fájdalomcsillapítót, bekapja, a nővér műanyag poharat ad mellé, ásványvízzel leöblíti, és újra elalszik. Zárt pupillák. Ropirágcsálásra ébred, az előtte lévő lány már kiült a székbe, himbálódzik. Hat petesejt, az nem rossz, nekem most tíz lett, annyit szívott le a doki, hajrá, babák! Vihog a lány a tehetetlenségén, de biztatásnak szánja. Doktor Úr szent ember, maguk meg angyalok, kedves nővérek. Tuti megcsinálja neked a gyereket. Ne izgulj. Meg sem érzed, fájdalommentes, legalább nem kell egy ágyban szét-tett lábakkal tornáznod. De igen, ő akkor is kettyinteni szeretne, nem így, egy gurulós műtőágyon bekapni a legyet. A biológus most ereszti össze őket. Két sejt-ből egyhamar zigótát fakaszt. Hajrá, lányok, van egy himnusz idebent, hallgasd csak, a fal mögül súgják a füledbe. Meglesz, meglátod.

Lassan felülhetünk, mondja a nővér apahangon, aztán meglágyul, mert nincs válasz, anyahangra vált, habszárnyai nőnek, karja körbefonva, mintha borostyán volna. Szorítja, de nincs mit. Képzletben letérdel. Zuhanás. Sötét, szürke hamu.

Erős szünetek, kihagyás. Báránfelhők játszanak néhány hamis szólamot. Leszakadnak. Bumm. Csattanás. Síri csend. Mintha pár perc napfogyatkozás

volna, elhúzzák a függönyt az ágy mellett. Felkapcsolja a nővér a ledlámpát.

Két infúzió lement, elég lesz, Doktor Úr pont annyit írt elő, annyit és ne tovább. Hall engem? Ébredjen! Fel kellene kelni, hangoskodik a nővér. Tesék megemelni a hátat, húzom a karját, segítek. Nem megy, nem bírok, ne haragudjon, fáj a derekam, meg se tudom mozdítani. Leszakad. Téglák nőttek a hasamban. Képtelen volnék. Megint szürke hamu.

Nagymamája templomba vitte adventkor. Egy sovány, csontos férfi számárháton vonult be Jeruzsálembe. Az első misén koszorút szenteltek, utána a papos házban négy ezüstgyertyát tettek rá, viaszt, szalagot, lefújták hóporral, dió és toboz díszítette, hazafelé vettek a betegeknek, eltelt a harmadik vasárnap is, szórták a tömjént, és csak várták a fogantatást. Mikor az is eltelt, megszületett a Kisjézus, óriási, lila csecsemő, harmadnapon fiúvá érett, alkonyodott, és nem sokára keresztre feszítették. Három bábút faragott, szalmával bélelte a tyúkólat, oda rakta be józsefbábát, máriababát és a csecsemőfáslit. Szarosak lettek, mert a tyúkok rájuk tapostak. Jászolistálló, ide aludni jár a szag, meleg, mint az anyaméh. Szenteste, mikor az angyalok leszálltak, és a háromkirályok látogatása is véget ért, összedőlt az ól. Mindannyiukat a tyúkok játszották. Kigyulladt a csillagszórótól a szalma, valószínűleg ez a tűz okozta a balesetet. Öregjózsef ágyra cipelte máriababát és a gyereket, szomorú hír volt, mikor nagymama elmesélte, hogy a szemétben

végezték, vagy a hideg pöcében, a téli, fagyott fekáliában fürödték át a maradék babák az újévet. Miért hazudik anyám, ha a gyereket nem a Jézuska hozza, akkor ki a fene szülte? Az angyalok mire valók, ha nincs is fogantatás? Anya apához bújik, lábukat összedörzsölik, úgy születik a baba. Apa bemászik anyába. Jól belakja. Attól nő a hasában a gyerek. Valaki nagyot hazudott az anyák közül. Bedőlt a ház.